

soukromoprávní, vtisknouti ráz poměru veřejnoprávního, ježto změna ta mohla se týkati patrně jen účelnosti hospodářství tabákového monopolu a ježto předpis ten nemohl změnit soukromoprávní povahu poměru mezi státem a skladníkem. Ostatně nařízení č. 64.727/06, zakládající tuto změnu, mohlo býti vždy zase zrušeno pouhým nařízením ministerstva a ve skutečnosti také bylo ve směru tom změněno nařízením ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 11. srpna 1919 č. 131 a 6810, jenž podle § 14 zákona z 10. prosince 1918 č. 64 sb. z. a n. též v plné moci ministra financí mohl i v oboru finančního práva, tudíž i v oboru monopolu tabákového, vydávati nařízení s pouhým svým podpisem. Proto není námitka stížnosti o překročení pravomoci ministra s plnou mocí pro správu Slovenska a o kolisi s platnými nařízeními a zákony důvodnou.

Stížnost též tvrdí neprávem, že oprávnění st-lů stalo se osobním a doživotním, jehož nelze odnít. Neboť zmíněné nařízení uh. min. fin. ze dne 1. července 1907 č. 64.727/06 stanoví v odst. II. č. 1 toliko toto: »Jestliže majitel velkého výlučného skladu tabáku neb výlučného skladu specialit stane se po patnáctiletém bezvadném provozování skladu nezpůsobilým k práci nebo zemře, nebo jest rodinnými poměry nebo v důsledku jiných důležitých příčin nucen zanechati dalšího provozování skladu, jest v zítí zřetel při novém zadávání skladu — za splnění podmínek požadovaných k provozování skladu — na právního nástupce, ježž jmenoval dřívější skladník, aneb na dědice zemřelého skladníka, a má, jestliže by při této nebo při kterékoliv jiné příležitosti bylo nutným snížit provisi z prodeje, býti poskytnuta těmto osobám přednost.«

O takové případy zanechání provozování tu nejde.

Nejsou-li však dle svrchu vyvozených úvah zmíněná pravidla o prodeji tabákových výrobků, vydaná uherským min. fin. v r. 1907, povahy veřejnoprávní, pak nelze pokládati nař. výnos za rozhodnutí úřadu správního, nýbrž pouze za projev, učiněný jménem státu jako strany, která tím uplatňuje svá práva, vzešlá na základě jejího poměru ke skladníkovi-st-li podle platných předpisů pro prodavače tabáku upraveného.

Není-li tu rozhodnutí správního úřadu ve smyslu § 2 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876, resp. zákona ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a n., není nss-u dána možnost, aby se zabýval stížností in merito a bylo ji proto odmítnouti pro nepřislušnost soudu dle §§ 21 a 2 cit. zák.

Č. 1124.

Vojenské záležitosti: Prohlášení důstojníka z povolání, že nemíni dále vykonávati činnou službu a že našel zaměstnání v civilu, nelze pokládati za prohlášení zmíněné v § 25 bran. zák. z 19. března 1920 č. 193 sb. z. a n. (že prohlašující nehodlá nadále býti důstojníkem z povolání) a nepostačuje tedy prohlášení takové, aby aktivní důstojník byl přeložen do zálohy.

(Nález ze dne 17. ledna 1922 č. 349.)

Věc: Karel R. v L. (adv. Dr. A. Gütig z Prahy) proti ministerstvu Národní obrany (zast. min. konc. Drem Pešoutem) o přeložení do zálohy a odepření pensionování.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jím byl stěžovatel přeložen do zálohy, se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l přijatý podle osobního věstníku min. nár. obrany z — jako kapitán intendantstva do činné služby a zařaděný výnosem téhož úřadu z — k intendanci zemského velitelství v Brně, podal žádost o přeložení do výslužby, které výnosem žalovaného úřadu z — nebylo vyhověno, poněvadž nebyly prokázány podmínky nároku na výslužné určené v § 3 služ. knihy A 42; proto a ježto při nastoupení služby prohlásil, že nemíní činnou službu vykonávati, an nalezl zaměstnání v civilu, byl dnem 1. února 1921 přeložen do zálohy.

Stížnost do rozhodnutí tohoto podaná formuluje závěrečný návrh v ten smysl, aby rozhodnutí zrušeno bylo pro nezákonnost, pokud jím vysloveno, že se st-l překládá do zálohy, a i v textu svém zmiňuje se o výroku zamítajícím žádost za pensionování toliko jako o následku toho, že vysloveno bylo přeložení do zálohy.

Nss musil tedy míti za to, že stížnost nesměřuje do výroku o odepření pensionování, nýbrž jen do výroku o přeložení do zálohy a bylo proto nss-u zabývatí se pouze zkoumáním zákonnosti této v odpor vzaté části rozhodnutí.

Žal. úřad odůvodnil svoje rozhodnutí tím, že běře za zjištěno, že st-l prohlásil u intendance zemského velitelství v Brně, že nemíní činnou službu vykonávati a že nalezl zaměstnání v civilu. Podle § 25 bran. zák. ze dne 19. března 1920 č. 193 sb. z. a n. lze důstojníka z povolání přeložiti do zálohy, p r o h l á s í - l i před 31. prosincem toho roku, v němž dovrší 50. rok svého věku, že nehodlá nadále býti důstojníkem z povolání. Žalovaný úřad patrně ve zjištěném vyjádření st-lově spatřuje prohlášení zákonem předpokládané. Nss nesdílí však toto právní posouzení projevu st-lova, nehledíc ani k tomu, zda zjištění fakta, že st-l vskutku projev jemu připisovaný učinil, žal. úřadem provedené stalo se bezvadně.

Neboť dle náhledu nss-u nelze svrchu uvedený projev st-lův vykládati v ten smysl, že st-l chtěl jím vyjádřiti svůj úmysl, aby zanikl nejen činný poměr jeho, nýbrž vůbec jeho služební poměr jako důstojníka z povolání, a to tím méně, když podal žádost za pensionování, kterou žal. úřad měl před sebou, když uvažoval o dosahu zmíněného výroku st-lova. Byl by dojista protismyslným výklad, že st-l současně žádá jednak, aby služební poměr jeho v ů b e c byl z r u š e n, jednak aby byl d á n d o v ý s l u ŷ b y, tedy aby služební poměr, který jest právě základem nároku na pensionování, zrušen nebyl. Žádost o pensionování patrně svědčí tomu, že st-l chtěl vystoupiti z činné služby, jak ostatně také podle zjištění slovně prohlásil.

Nedostává se proto v odpor vzatému výroku žal. úřadu zákonného předpokladu, totiž prohlášení kvalifikovaného podle § 25 cit. zákona, výrok jeho proto v tomto směru odporuje zákonu a bylo jej podle § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 zrušiti.

Čís. 1125.

O k r e s n í ú ř e d n í c i (Č e c h y): I když k pensionování okresního úředníka a vyměření pense došlo po předběžné dohodě s ním, nemění se tím důvod a ráz příslušného plnění okresu. Základem jeho je opatření okresního zastupitelstva jako zaměstnavatele úředníkov, nikoli prohlá-